

สวนพฤกษศาสตร์ ราชภัฏบร

เถาเอ็นอ่อน

ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Cryptolepis dubia</i> (Burm. f.) M. R. Almeida
ชื่อวงศ์	APOCYNACEAE
ชื่ออื่น ๆ	เมื่อย (ภาคกลาง) กวน (เงี้ยว-แม่ฮ่องสอน) เครือเถาเอ็น (เชียงใหม่) ตีนเป็ดเครือ (ภาคเหนือ) นออหมี (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน) หล้าลิเลน (ปัตตานี) หมอนตีนเป็ด (สุราษฎร์ธานี) พรหมทัด (จันทบุรี) เถาเถลิง
ชื่อสามัญ	-
ลักษณะทั่วไป	ไม้เถาเลื้อยพาดพันต้นไม้อื่น เปลือกเถาเรียบสีน้ำตาลอมดำ พอแก่เปลือกจะหลุดล่อนออกเป็นแผ่น ทุกส่วนของต้นมี น้ำยางสีขาว ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม รูปรี ปลายใบมนมีหางสั้น โคนใบสอบ แผ่นใบด้านบนสีเขียวเป็นมัน ด้านล่างสีขาวนวล ก้านใบสั้น ดอกออกเป็นดอกช่อ ตามซอกใบ ดอกย่อยสีเหลืองอ่อน กลีบดอก 5 กลีบ โคนกลีบดอกเชื่อมติดกัน กลีบเลี้ยงสีเขียว 5 กลีบ ติดกันเป็นคู่ รูปทรงกระบอก ปลายผลแหลม ผิวลื่น เมื่อแก่แตกออกด้านเดียว เมล็ดรูปรีสีน้ำตาล มีขนปุยสีขาวติดอยู่
นิเวศวิทยา	พบตามป่าเบญจพรรณ
ประโยชน์	เถา ต้มรับประทานเป็นยาแก้เมื่อย ทำให้เส้นเอ็นหย่อน จิตใจชุ่มชื้น เป็นยาบำรุงเส้นเอ็นในร่างกายให้แข็งแรง แก้เส้นเอ็นพิการ ใบ ใช้โขลกให้ละเอียด ห่อผ้าทำลูกประคบ ประคบตามเส้นเอ็นที่ปวดเสียวและตึงเมื่อยขบ ทำให้เส้นยืดหย่อนดี